Ч. 134 Четвер 18 (30) червня 1898. Рік VIII

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·75
Поодиноке число 3 кр.

Стан виїмковий і доразові суди
в західній Галичині.

Надзвичайний додаток до Gazet-и Lwowsk-ої ч. 145 оголосив слідуюче

РОЗПОРЯДЖЕНЄ

цілого Міністерства з дня 28 червня 1898, котрим на основі закона з дня 5 мая 1869 Дн. зак. держ. ч. 66 видає ся для 33 політичних повітів Галичини розпорядженя виїмкові.

На основі закона з дня 5 мая 1869 Дн. зак. держ. ч. 66, застановляє ся часово в наслідок ухвали цілого міністерства з дня 28 червня 1898 по засягненю Найвисшого призволеня, постанови артикулів 8, 9, 10, 12 і 13 закона основного о загальних правах горожан Держави з дня 21 грудня 1867 Дн. зак. держ. ч. 142 в політичних повітах Галичини: Бяла, Бохня, Бжеско, Бжозів, Хшанів, Домброва, Горлиці, Грибів, Ярослав, Ясло, Кольбушева, Краків (місто), Краків (повіт), Коросно, Ланцут, Лиманова, Мелєц, Мислениці, Низько, Новий Санч, Новий Торг, Пільзно, Подґуже, Перемишль, Ропчиці, Ряшів, Сянік, Стрижів, Тарнобжеґ, Тарнів, Вадовиці, Віличка і Живець.

З причини тої застанови, вводить ся слідуючі постанови закона з 5 мая 1869 Дн. зак. держ. ч. 66, а іменно постанови:

1. параґрафу 3-го бук. **а** і **в**;
2. параґрафу 4-го;
3. параґрафу 5-го з обмеженєм до листів, котрі роблять підозріне, що мають на ціли бунтоване загрожаюче публичній безпечности і суспільному ладови;
4. параґрафу 6-го бук. **а** і **б**;
5. параґрафу 7-го бук. **а** і **б**;

також параґрафу 9-го закона з 5 мая 1869 Дн. зак. держ. ч. 66, о скілько розходило би ся о укаранє провин против приписів тамже поміщених і против заряджень, виданих на основі параґрафу 8-го.

Отсе розпорядженє входить в виконанє з днем оголошеня.

Тун в. р.	**Вельзерсгаймб** в. р.
Віттек в. р.	**Рубер** в. р.
Білянд в. р.	**Каст** в. р
Кайцль в. р.	**Бернрайтер** в. р.
Єнджейович в. р.	

П. Президент міністрів яко управитель міністерства справ внутрішних в порозуміню з П. Міністром справедливости зарядив після §. 430 карного поступованя заведенє доразових судів в політичних повітах Новий Санч і Лиманова для судженя злочинів убийства, рабунку, підпаленя і злочину публичного насильства, наведених подрібно в § 85 закона карного.

* * *

Наведений повисше закон з мая 1869 р. постановляє, що виїмковий стан може бути заведений на случай війни і перед єї вибухом, в часі внутрішного заколоту, при частих замахах на основні закони і на особисту свободу. Застанова арт. 8. має такі наслідки: а) задержанє особи, підзріної о каридостойне діло і арештованої орґаном публичної безпечности без приказу судиї, розтягає ся з 24 годин на 8 днів; — в) особи, загражаючі публичному ладови, може власть безпечности видалити з округа, до котрого они не належать, а приналежним може заборонити виїзд. — В наслідок застанови арт. 9. може власть безпечности робити ревізиї по домах без наказу судиї. — В наслідок застанови арт. 10 можуть власти отвирати листи на почті, підозрінї о то, що ширять якусь аґітацию. — По застанові арт. 12. можуть власти розвязувати товариства або обмежити їх круг ділапя і заказати всякі збори. Всякі збори виборців, справозданя посольскі, публичні забави, фестини, походи, процесиї і т. п. зависять від призволеня властий. — Застанова арт. 13 дає властям право: до застанови видавництв і заказу їх ширеня; до часового здержаня підприємств літературних і артистичних, котрі загрожували би своїми утворами публичному порядкови; до жаданя, щоби обовязкові примірники часописий були складані на три години перед виходом, а инші друки навіть на 8 днів перед виданем.

Рівночасно з застановою повисших прав горожаньских, видає власть приписи: а) обмежаючі виріб, продаж, посіданє і ношенє оружия; — б) що-до пашпортів і мельдунку; — в) в справі поступованя на публичних місцях і збираня ся людий; — г) що-до ношеня відзнак. — Всякі переступленя повисших заказів і наказів властий можуть бути карані грошевою карою аж до 1000 зр. або арештом до 6 місяців. Зарядженє стану виїмкового має бути оправдане перед найблизшою Радою державною.

* * *

Вчера о 4 год. 45 мінут відбуло ся в Новім Санчи на ринку проголошенє суду доразового. Варта войскова станула під карабіном.

МАТЕО ФАЛЬКОНЕ
(З французского — Проспера Меріме.)

(Конець).

— То хочеш той годинник, свояче? — спитав ласкаво офіцир.

Фортунат, споглядаючи скосом на блискуче срібло, видавав ся як кіт, перед котрим положено печене куря. Він чує, що з него насьмівають ся, не сьміє витягнути лапи і від часу до часу відвертає очи, аби не піддати ся покусї, але облизує ся кождої хвилї і немов говорить до свого пана: „ах, який жорстокий твій жарт".

Тимчасом офіцир Ґамба мав — здавалось — справді охоту дарувати годинник. Фортунат не витягнув руки, але сказав з гіркою усьмішкою:

— Чого жартуєте з мене?

— Ій Богу нї. Скажи лише, де Івась, а годинник буде твій.

Фортунат усьміхнув ся недовірчиво і впяливши свої чорні очи в лице офіцира, старав ся вичитати з него чи може вірити.

— А нехай втрачу офіцирство — крикнув Ґамба — як тобі не дам годинника. Товариші сьвідками, і вже не можу брати свого слова назад.

Так говорячи, приближав заєдно годинник, аж вкінци майже діткнув ся ним блідих лиць хлопця. На них рисувала ся борба між жадобою і почестию для гостинности. Єго нагі груди сильно филювали; здавало ся, що душить ся. А годинник гойдав ся і обертав перед єго очима, часом доторкував ся єго носа. Вкінци поволи права рука Фортуната піднесла ся до годинника: кінці пальців діткнули єго; тепер цілий лежав на єго долони, але офіцир все держав за ланцушок. Перед годинника був синїй, оправа, сьвіжо вичищена, блищала на сонци як огонь.... Покуса була надто велика.

Фортунат підніс ніби руку і вказав великим пальцем через рамя на стіг сїна, о котрий був опертий. Офіцир зараз зрозумів. Пустив конець ланцушка і хлопець почув ся виключним властителем годинника. Підніс ся легко як серна і відступив о десять кроків від стога, котрий вояки в тій хвили почали перетрясати.

Зараз сїно рушило ся і показав ся чоловік окровавлений, з штилетом в руцї. Але коли попробовав стануги на ноги, заболїла єго рана. Упав. Официр кинув ся на него і вирвав єму штилет. Відтак, мимо опору, сильно єго звязано.

Івась, положений на землю і звязаний як сніп, обернув голову до Фортуната, що підійшов до него.

— Песїй сину! — сказав єму більше з погордою як з гнївом.

Хлопець кинув єму срібну монету, що дістав від него, чуючи, що вже не заслугує на неї; але опришок навіть не глянув на то, лиш спокійно відозвав ся до офіцира:

— Дорогий Ґамбо, не можу іти; будете мусїли нести мене до міста.

— Ти перед хвилею біг скорше як коза — відповів строгий побідитель — але будь спокійний: я такий радий, що тебе маю, що ніс би тебе й милю дороги на плечах і не втомивсь би. Впрочім, друже, зробимо тобі ноші з галузя і з твоєї капоти, а в хуторі Кресполїк дістанемо коний.

— Добре — сказав плїнник — положите також трохи соломи на ноші, аби менї було вигіднїйше.

Між тим, як одні вояки ладили ноші з галузя каштану, а другі перевивали рану Івася, появили ся нагле на скруті стежки, що вела до макі: Матео Фальконе і єго жінка. Жінка ішла в двоє зігнута під величезним мішком каштанів, а тимчасом єї чоловік ніс в обох руках рушниці; одну на рамени, а другу держав за ремінь; не годить ся мужчині нести инший тягар, крім оружия.

Першою гадкою, яка прийшла Матієви до голови, коли побачив вояків, було, що прийшли арештувати єго. Але чому та гадка? Чи Матео мав які рахунки зі справедливостию? Нї. Мав добру славу. Належав, як говорили, до „добре записаних"; але був Корсиканцем і гірняком, а не богато єсть корсиканьских гір-

Трубачі затрубили тричі на всї сторони ринку: Habt Acht! Зібрала ся товпа людий, а староста Фридрих відчитав в голос слїдуюче розпоряджене:

„На основі розпорядженя президента мінїстрів, яко мінїстра справ внутрішних, в порозуміню з мінїстром справедливости з дня 28 червня 1898 р. заводять ся в повітах Новий Санч і Лиманова доразові суди на основі §. 430 поступованя карного з 23 мая 1873 р. Дн. зак. держ. ч. 119. То оголошуе ся тепер відповідно до постанов для громади Новий Санч. Наслїдки того розпорядженя суть слїдуючі: Люди, котрі допустять ся тут злочину убийства, рабунку, підпаленя, або нищеня чужої власности, караного після §. 85 закона карного, будуть сейчас поставлені перед доразовий суд в Новім Санчи. Поступоване карне відбуде ся в сїм случаю безпроволочно, а особи признані доразовим трибуналом виноватими, після §. 442 поступованя карного, будуть засуджені на кару смерти, котра буде виконана до двох годин. Відклику від вироку доразового суду нема“.

Староста прочитавши се розпоряджене, додав, що від сеї хвилї входять в жите доразові суди.

З Нового Санча доносять, що там при ревізиї по домах знайдено множество покрадених річий, навіть у богатших такошних міщан. Проголошене доразових судів зробило тут велике враженє і викликало велике пригнобленє. Урядники полїтичні в асистенциї войска розїхали ся по селах, щоби там проголосити доразові суди.

Новинки.

Львів дня 29-го червня 1898.

— **Заупокійне богослуженє** за бл. п. Цїсаря Фердинанда I., помершого в Празї в роцї 1875, відбуло ся вчера у всїх церквах львівских. В богослуженях взяли участь представителї властий цивільних і войскових та молодїж шкільна.

— **Є. Е. п. Намістник** гр. Лев Пініньский повернув з Нового Санча до Львова.

— **Преосьв. епископ Константин Чехович** виїздить дня 9-го липня с. р. на візитацию деканата височаньского в товаристві крилошанина о. Войтовича і секретаря о. Погорецкого.

— **Паспорти робітників до Румунії.** Рескриптом з дня 10-го серпня 1892 оголосила Президия ц. к. Намістництва у Львові постанови румуньского правительства, дотикаючі приходу чужих робітників до Румунії, а взглядно приписаного для них паспортового примусу. З причини, що більша часть галицких робітників не держить ся тих постанов і не бере з собою паспортів, а звідси приходить відтак до безнастанних спорів і жалоб з румуньскої сторони — поручило Мінїстерство внутрішних справ, аби Президия ц. к. Намістництва веліла полїтичним властям в Галичинї ще раз оголосити постанови згаданого рескрипту і поучити о них населене.

— **О. Нестор Дмитрів**, побувши короткий час в Канадї і повернувши назад до Сполучених Держав, тепер знов виїхав до Канади і постійно осяде там в Оттаві, а буде — як пише американьска „Свобода“ — обїздити кольонії рускі в Канадї. — Як відомо, там уже, в Еднї, перебуває виїхавший недавно з Галичини о. П. Тимкевич.

— **Сильна буря** з блискавицями і громами навістила нинї в ночи місто Львів і околицю. Рівночасно упав і зливний дощ та охолодив трохи воздух, бо від кількох днїв панувала дуже велика спека.

— **Убийство.** Дня 27-го с. м. найдено під Ряшевом між селами Богухвалою а Лютовижем трупа одного гузара. Показало ся опісля, що убийником гузара есть Ян Маєвский з Богухвали, караний за крадїж. Він вийшов з гузаром і кількома дївчатами та паробками з коршми, де довго забавляли ся, о годинї 11-ій в ночи гостинцем до Чудця. На гостинця убив відтак гузара. Зловлений Маєвский признав ся до вини, а за причину подав заздрість. В своїм селї уходив за дуже небезпечного чоловіка.

— **Банда циганів** прибула до Львова і розложила ся табором за Личаківскою рогачкою. Циганки займають ся вороженем, а малі циганята, напів нагі, випрошують собі між цїкавими крейцарі.

— **Дефравдация.** Почтовий офіциял в Будапештї, Кольоман Тот, здефравдував сими днями 92.000 зр. і утїк з жінкою і дїтьми. Він наміряв утечи до Америки, однако его зловили в Бремі і найшли при нїм більшу часть здефравдованої суми.

— **Утоплена.** В Днїстрі коло Погорець, рудецкого повіта, найдено дня 19 мая с. р. трупа женщини, в віцї від 20 до 30 літ. Помимо судового слїдства не удало ся провірити тотожности особи і задля того просить львівский маґістрат всїх, хто мав би які небудь вісти о утопленій, аби донїс їх до IX. департаменту маґістрату або до старости в Рудках.

— **Обзорини з перепонами.** З Нових Мамаївців на Буковинї пишуть: Шістьдесятьлїтний старець Гаврило Борисюк, котрому Бог забрав жінку, чуючи ся ще здоровим і сильним, рішив ся взяти собі нову жінку. Та охота старого до женитьби розлютила три его дочки, а коли молодиця з Шипинця приїхала до старого на обзорини, уоружившись в сокири, порубали єї віз на дрібні тріски. Було би прийшло до ще більшої шкоди або й до розливу крови, але старий розігнав своєю сокирою всї три розлючені дочки. Тепер будуть дочки відповідати перед судом, а старий набрав ще більшої охоти оженити ся на старість з хорошою молодицею.

— **Скілько Чехи пють пива?** На технїчно-інжинерскій виставі була дуже наглядно зображена продукция пива в Чехах. Один з провідників, що поясняв славяньским гостям ческу виставу, зазначив, що Чехи виробляють річно около 10 мілїонів гектолїтрів пива (Пільзненьский бровар більше як 600.000, Сьміхівский більше як 400.000). З того вивозять Чехи около два мілїони. а около вісїм мілїонів випивають самі. Видно з того, що Чехи добре живлять ся, але й працюють інтензивно і сеї працї видно на кождім кроцї наглядні докази.

— **Катастрофа з кораблем** лучила ся оногди в ночи на рiцї Волзї. Особовий пароxід „Димитрій“ зійшов ся недалеко Юриевця з другим кораблем. Наслїдком сильного удару і поторощеня одної стїни парохода, заняла ся часть спальнї III. кляси, причім трех пасажирів втратило жите, а 16 потерпіло тяжкі рани. Щасливійші пасажири I. і II. кляси вийшли цїлком цїло.

— **Статистика наглої смерти** в Австро-Угорщинї представляє ся в 1897 р. так: Случаїв наглої смерти було 2235. З того припадає на пригоне ушкодженє тїла 1024, на самоубийства 1139, на убийства 68. на покаране смертию 4 случаї. У містах було більше случаїв наглої смерти, нїж по селах. Від року 1896 до 1897 зросло число наглих случаїв смерти о 7·2 %.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: Достава посилок експресових до дому. По мисли постанов обовязуючої від 1 сїчня 1898 тарифи і виданого до неї I додатку з дня 1 цьвітня с. р. о перевозї

няків, що перетрясаючи свою совість, не найшли би в нїй якого гріщку, в родї почастунку когось кулею, удару штилетом і т. ин. Матео мав чистїйшу совість від иньших, бо вже більше як десять лїт не цїляв своєю рушницею в чоловіка; але на кождий случай був осторожний і приготовив ся на всякий случай до доброї оборони.

— Жінко — сказав до Йосифи — положи на земли свій мішок і держи ся на поготівли.

Она сейчас послухала. Він дав їй рушницю, що єї ніс на рамени, набив другу і почав поволи посувати ся вздовж придорожних дерев до дому. За найменшою ознакою ворожди міг скочити за грубий пень і стріляти з крийки. Жінка ішла за ним, держачи рушницю до зміни і мисливску торбу. Обовязком доброї господинї на случай борби есть набивати оружие мужа.

З своеї сторони офіцир був дуже заклопотаний, коли побачив, як Матео підходить поволи з рушницею перед собою і з пальцем на язичку.

Коли случайно — погадав собі — Матїй есть свояком або приятелем Івася і схоче его боронити, то набої двох его рушниць поцїлять двох з нас цїлком певно. А як возьме мимо посвояченя мене на цїль...

В тім немилім положеню відважив ся на сьмілий крок. Поступив сам один до Матія, хотячи оповісти єму цїлу справу спокійно, чемно, по знакомости. Але короткий передїл між ним а Матїем видавсь єму страшенно довгим.

— Гей, старий друже — крикнув — як ся маєш, сьмільчаку. То я, Ґамба, твій свояк.

Матео не відповідаючи нї слова станув і в міру як той говорив, підносив дуло рушницї, так що коли офіцир дійшов до него, оно було піднесене до неба.

— Добрий день, брате — поздоровив офіцир корсиканьским звичаєм і простягнув руку. — Вже давно не бачив тебе.

— Добрий день, брате.

— Я прийшов сказати вам добрий день на перехіднім, тобі і своячцї. Нинї мали ми біганини! Але не треба жалувати труду, бо добрі лови випали. Ми зловили Івася Санпієра.

— Славити Господа — скрикнула Йосифа. — Тамтого тиждня украв нам дійну козу. Ті слова утїшили Ґамбу.

— От, бідолаха — відповів Матео — був голодний.

— Боронив ся, знаєте, як лев — оповідав дальше офіцир трохи засумований — убив менї одного жандарма і не досить того, зломив руку капралеви Шардонови; ну, але остаточно то нїчого великого, бо то Француз... Потім сховав ся так знаменито, що й дїдько був би его не найшов. Я був би его нїколи не відкрив, колиб не свояк Фортунат.

— Фортунат! — скрикнув Матео.

— Фортунат? — повторила Йосифа.

— Так, він. Івась сховав ся он там в тім стозї, але Фортунат показав менї опришка: Скажу его вуйкови, капралеви, аби прислав єму за те хороший дарунок. І его імя і твое будуть в рапортї, що пішлю ґубернаторови.

— Проклята річ — шепнув Матео.

Дійшли до жандармів. Івась лежав вже на ношах готовий до дороги. Коли побачив Матія з Ґамбою, усьміхнув ся дивно; відтак обертаючи ся до дверий дому, плюнув на поріг з словами:

— Дім зрадника.

Так сказати Фальконому міг відважити ся хиба чоловік готовий на смерть. Добрий удар штилету, котрого не треба би повтаряти, був би зараз пімстив зневагу. А однако Матео підніс лиш руку до чола, як пригноблений чоловік.

Фортунат війшов до хати, коли побачив надходячого вітця. Вийшов гнеть з горняткoм молока і подав его зі спущеними очима Івасеви.

— Геть! — крикнув той громовим голосом.

Відтак обертаючи ся до одного з жандармів, сказав:

— Товаришу, дай менї пити.

Вояк подав єму свою бляшанку і опришок пив воду, котрою частував его чоловік, що перед хвилею міняв з ним стріли. Відтак попросив, аби єму звязано руки так, щоби міг їх зложити на грудях.

— Люблю — казав — вигідно лежати.

Зроблено як хотів, відтак офіцир дав знак до походу, попращав Матїя, котрий не відповів єму і пішов скоро в долину.

Минуло яких десять мінут, заки Матео отворив уста. Хлопець споглядав неспокійно то на матїр то на вітця, що опертий о рушницю, дивив ся на него з придивлюваним а все ростучим гнївом.

— Добре зачинаєш — сказав вкінци спокійним але страшним голосом для того, хто его знав.

— Татунцю! — скрикнула дитина, поступаючи до него з сльозами в очах, немов би хотїла кинути ся єму до ніг.

Але Матео крикнув:

— Проч від мене!

І хлопець задержав ся і плакав непорушний о кілька кроків від вітця.

посилок експресових, — заряджує ся сим, щоби почавши від 15 липня с. р. понизше наведені стациї і перестанки доставляли посилки експресові без попередного повідомленя, після заміщеної на посилцї адреси, відбирателям до дому, за оплатою стало означеної належитости о скілько можна зараз, найпізнїйше однак в протягу шести денних годин по прибутю.

Згадана достава буде ся відбувати зі слїдуючих стаций і перестанків: Броди, Хирів, Городок, Янів, Ярослав, Львів, Львів під замком, Любачів, Ланцут, Підволочиска, Посада хирівска, Перемишль, Пшеворск, Радимно, Рава руска, Самбір, Судова Вишня, Сколє, Стрий, Щирець, Тернопіль, Устріки, Загірє, Зимнавода-Рудно, Золочів і Жовків.

Доставляти ся буде однак тільки такі посилки експресові, на котрі надавець рецепіс до посилки долучив і котрих місце відбору лежить найдальше 2 кільометри від стациї призначеня.

У Львові буде ся доставляти того рода посилки адресатам, без огляду на віддаленє їх місця замешканя від двірців, наколи се послїдне находить ся тільки в окрузї міста.

Поміж осьмою годиною вечером а семою рано посилок не доставляє ся.

За доставу побирає ся слїдуючі належитости:

А) У Львові.

З двірця	до	За посилку ваги до клґ.	Належитість в сотик.
головного	на II часть (Краківске)	25	30
		50	50
	до середм. I ч. (Галицке) і III части (Жовківске)	25	50
		50	70
	IV части (Личаківске)	25	60
		50	90
Підзамча	III части (Жовківске)	25	30
		50	50
	середмістя	25	50
		50	70
	I части (Галицке)	25	60
	II „ (Краківске) IV „ (Личаківске)	50	90

Б. У всїх иньших висше наведених стациях.

За посилку ваги кільоґрамів до	На віддаленє кільометрів до	Належитість в сотиках
25	1	20
50		40
25	2	30
50		50

Доставцї обовязанї виказати ся тарифою належитостий, виданою через заряд зелїзничий.

Крім висше наведеної оплати за доставу, належить уплатити при відборі посилки також всякі, титулом податку консумцийного або належитости пропінацийної побрані квоти, за зворотом дотичних посьвідчень.

Відбір доставленої посилки посьвідчає адресат своїм підписом на відворотній сторонї рецепису.

— Дня 7 червня с. р. отворено для руху особового і обмеженого руху пакункового перестанок Яськовичі лежачий поміж стациями Березниця-Великі дороги на шляху Осьвєцім-Скавина. — Час відїзду поїздів задержуючих ся на тім перестанку оповіщено афішами.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Мадрид 29 червня. Переїздови ескадри адмірала Камари через канал суеский не стоїть нїчо на перешкодї; ескадра має достаточний запас вугля.

Мадрид 29 червня. Ґен. капітан Авґусті доносить з Манїлї, що ситуация там не змінила ся, але все ще єсть дуже грізна.

Ню-Йорк 29 червня. Після урядового справозданя стратили Американцї в битві під Хураґва, дїставши ся в засїдку іспаньску 22 людий, ранених було 70.

— Заряд краєвого варстату для виробу забавок в Яворові посїдає значну скількість на складі виробів для селян як: ложки, веретена, валки до тїста, цїви для ткачів, решета, рогіжки, маґільниці, опалки, кобелї, кошики, соломянки, забавки для дїтий і т. п. по дуже низьких цїнах. При більшім замовленю опускає ся рабат.

Йосифа приближила ся. Побачила ланцушок годинника, котрого один конець виглядав з поза сорочки Фортуната.

— Хто тобі дав той годинник? — спитала строго.

— Свояк Ґамба.

Фальконе вхопив годинник і кинув его з такою силою о камінь, що розбив ся на дрібні кусники.

— Жінко — спитав — чи то моя дитина.

Темні лиця Йосифи почервонїли як цегла.

— Що ти говориш Матїю? Чи не знаєш до кого говориш?

— Добре, отже та дитина перша в нашім родї, що допустила ся зради.

Плач і зойки Фортуната роздали ся з подвійною силою, а Фальконе все дивив ся вовчими очима на него. Вкінци ударив кольбою о землю, закинув рушницю знов на плече і пустив ся в напрямі до маккії та покликав Фортуната, аби ішов за ним. Хлопець послухав.

Йосифа побігла за мужем і вхопила его за рамя.

— То твій син — сказала до него дрожачим голосом і вплила ся чорними очима в очи Матія, немов би хотїла вичитати, що діє ся в его души.

— Дай менї спокій — відповів — я его отець.

Йосифа поцїлувала сина і вернула з плачем до хати. Упала на колїна перед образом Матери Божої і почала горячо молити ся. А Фальконе уйшов яких двіста кроків стежкою і задержав ся аж в малій долинцї. Спробовав кольбою, чи земля в тім місци тверда і пересьвідчив ся, що була мягка і легко буде єї копати. Місце видало ся ему пригідне до здійсненя свого наміру.

— Фортунате, стань при онтім великім камени.

Дитина послухала приказу і уклякла.

— Моли ся.

— Татунцю, татунцю, не убивайте мене.

— Моли ся — повторив грізно Матею.

Хлопець з плачем відповів Отче наш і Вірую. Отець відповів голосно „амінь“ по кождій молитві.

— Чи то всї молитви, які умієш?

— Умію ще „Богородице Діво“ і „Помилуй мя Боже“, що научила мене тітка.

— Довга, але нічого не вадить.

Хлопець скінчив „Помилуй мя Боже“ придавленим голосом.

— Ах, татунцю, даруйте менї. Я вже більше не зроблю того! Буду так просити вуйка капраля, що увільнять Івася.

Ще говорив; Матео набив рушницю і прицїлив ся з словами.

— Най тобі Бог простить.

Хлопець з розпукою пробовав встати і обняти колїна вітця, але не мав часу. Матео вистрілив і Фортунат упав мертвий.

Не кинувши навіть оком на трупа, завернув Матео до дому. Ішов по рискаль, аби погребати сина. Ледве увійшов кілька кроків, коли стрітив Йосифу, що надбігла наполохана вистрілом.

— Що ти зробив? — крикнула.

— Що треба було.

— Де він?

— В долинї. Зараз его погребаю. Умер як християнин, замовлю за него службу Божу. Скажи зятеви Теодорови Біянкому, нехай спровадить ся до нас.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1898, після середно-европ. год.

Відходять до

	Поспішні			Особові			
Кракова	8·35	2·50	10·40	4·10	8·50	6·40	—
Підволочиск	—	1·55	6·—	—	9·35	11·—	—
Підвол. з Підз.	6·15	2·08	—	—	9·50	11·27	—
Іцкан	6·15	2·40	—	10·05	—	6·30	10·55
Ярослава	—	—	—	4·55	—	—	—
Белзця	—	—	—	9·55	7·10	—	—
Тернополя	—	—	—	—	6·55	—	—
Гребенова [1])	—	—	—	—	9·15	—	—
Стрия, Сколього [2])	—	—	—	—	—	—	3·00
Лавочного	—	—	—	5·20	—	—	7·00
Зимної Води [3])	—	—	—	—	3·16	—	—
Брухович [4])	—	—	—	—	2·15	—	—
Брухович [5])	—	—	—	—	3·26	—	—
Янова	—	—	—	9·25	12·50[6]	8·40[7]	—
Янова	—	—	—	—	—	3·11	6·20[8]

[1]) Від 10 липня дв 31 серпня. [2]) До Сколього лише від 1 мая до 30 вересня вкл. [3]) Від 8 мая до 11 вересня. [4]) Від 8 мая до 11 вересня в неділї і сьвята. [5]) Від 8 мая до 11 вересня в будні дни. [6]) Від 1 липня до 15 вересня лише в неділї і сьвята. [7]) Від 1 червня до 15 вересня вкл. лише в будні дни. [8]) Від 1 до 31 мая вкл. що день, від 1 червня до 15 вересня вкл. лише в неділї і сьвята.

Поїзд блискавичний зі Львова 8·40 рано, в Кракові 1·48 по полудни, у Відни 8·56 вечер.

Приходять з

Кракова	1·30	5·10	8·45	9·15	6·10	9·10	—
Підволочиск	2·30	9·55	—	—	—	3·30	5·25
Підвол. з Підз.	2·15	9·39	—	—	—	3·04	5·—
Іцкан	9·15	1·50	—	—	6·45	5·40	10·35
Тернополя	—	—	—	7·50	—	—	—
Белзця	—	—	—	7·55	5·25	—	—
Ярослава	—	—	—	10·45	—	—	—
Гребенова Сколього і Стрия	—	—	—	—	1·40[1]	—	—
Лавочного	—	—	—	—	8·05	—	10·30
Сколього	—	—	—	12·10	—	—	—
Брухович	—	—	—	—	—	8.12[2]	—
Брухович	—	—	—	—	—	8·31[3]	—
Янова	—	—	—	7·40	1·01	—	—
Янова	—	—	—	7.57[4]	8·53[5]	—	—

[1]) З Гребенова від 10 липня до 31 серпня. [2]) Від 8 мая до 30 червня вкл. і від 16 серпня до 11 вересня вкл. [3]) Від 1 липня до 15 серпня вкл. [4]) Від 1 до 31 мая і від 16 до 30 вересня що день, а від 1 червня до 15 вересня лише в неділї і сьвята. [5]) Від 1 червня до 15 вересня лише в будні дни.

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Час подаємо після годинника середно-европейского; він різнить ся о 36 мінут від львівского; коли на зелїзници 12 год., то на львівскім годиннику 12 і 36 мін.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера. — (Телефона число 569).